

FOLKEBEVEGELSEN

EEC
NYTT

NR. 1 JANUAR 1973 — OPPLAG: 200 000

Det trengs 52 nei-folk i TINGET

For å hindre endring av Grunnloven

Ved folkeavstemningen ble det som kjent et flertall på 53,5 prosent mot norsk medlemskap i EEC. Dermed var spørsmålet avgjort — i hvert fall for denne gang.

Vi skal ha stortingsvalg i høst, og før den tid vil det sikkert ikke bli satt frem noe nytt forslag om å gå inn i EEC. Men i stortingsperioden 1973—77 må vi være forberedt på at saken kan bli tatt opp igjen.

Et forvarsel om dette kom allerede fire dager etter folkeavstemningen, da en av Høyrepresentantene i Stortinget, Erling Petersen, fremmet forslag om å endre Grunnlovens regel om innmeldelse i internasjonale organisasjoner med overnasjonal myndighet. Slik paragrafen lyder nå, kreves $\frac{3}{4}$ flertall i Stortinget for slike

vedtak. Endringsforslaget går ut på at $\frac{2}{3}$ flertall skal være nok. Hensikten er å gjøre det lettere å få oss inn i EEC.

Framgangsmåten ved grunnlovsendringer i Norge er at forslag må fremsettes under en av de tre første sesjoner i én stortingsperiode og vedtas med $\frac{2}{3}$ flertall i neste stortingsperiode —altså etter det mellomliggende valg. Tanken bak denne ordning er at Grunnloven ikke skal forandres uten at folket i valg har hatt anledning til å ta stilling til spørsmålet.

Men hittil har den ikke virket etter sin hensikt fordi foreliggende forslag om grunnlovsendringer sjelden eller aldri er gjort til hovedpunkter under valgkampene.

Det kan imidlertid bli annerledes denne gangen, fordi det er

en viktig oppgave for oss som er imot norsk EEC-medlemskap å hindre at Stortinget får en slik sammensetning at Erling Petersens forslag kan bli vedtatt.

Vi må gå inn for at mer enn en tredjepart av dem som blir valgt til stortingsrepresentanter til høsten er motstandere av medlemskap. For ellers risikerer vi at Stortinget først vedtar den nevnte grunnlovsendring og deretter samtykker i innmeldelse — begge deler med $\frac{2}{3}$ flertall. Etter vår grunnlov kan dette gjøres uten at det holdes ny folkeavstemning.

Det trengs altså 52 nei-folk for å kunne motstå de fremstøt som kan tenkes å komme fra ja-siden.

Håndslag til Folkebevegelsen

Aksjon 400 000 skal sikre fortsatt opplysningsarbeid

Den historiske seier ved folkeavstemningen 25. september kan lett bli forspilt dersom kommende Stortingsvalg gir mindre enn 52 markedsmotstandere på Stortinget (minst $\frac{1}{3}$ av 155). Nominasjonene, slik de er gått til nå i de EF-splittede partier, lover ikke bra. Oppmerksomheten fra de brede lag må holdes vedlike. Derfor er det nødvendig at Folkebevegelsen opprettholder sitt beredskap og iverksetter visse til-

tak i form av informasjon.

For å gjøre det mulig å fortsette informasjonsvirksomheten, starter vi — i forbindelse med dette nummer av EEC-Nytt — en økonomiaksjon. «Aksjon 400 000 — Håndslag til Folkebevegelsen» har vi kalt den. Som navnet sier er det meningen å få inn minst 400 000 kroner på denne aksjonen. Først og fremst er det medlemmene i Folkebevegelsen vi igjen ber om hjelp. Innsamlingen

vil bli ledet av styret i Folkebevegelsens utvalg i de forskjellige kommuner. Hvert utvalg får sin kvote å fylle, avpasset etter medlemstallets størrelse.

Vi beklager at vi igjen må legge byrder på lokalutvalgene og på de enkelte medlemmer. Det er tilhengerne av norsk EF-medlemskap som igjen gjør dette nødvendig. Mange håpet og trodde at denne kampen var over i og med folkeavstemningen. Det er dessverre ikke slik. Fra

aviser, TV og radio vil det være kjent at tilhengerne arbeider iherdig for sine mål og forbereder nye fremstøt i det Storting vi skal velge i høst. I år

vil tallet 52 bli like viktig som tallet 38 var i fjor. La oss derfor ta et nytt tak.

LA OSS BEVARE SEIEREN FRA FOLKEAVSTEMNINGEN.

Noen dager før folkeavstemningen holdt EFs energidirektør, Fernand Spaak, et foredrag på den store oljekonferansen i London. Han snakket om oljen i Nordsjøen og hevdet at den måtte tilhøre EF. «De nye medlemsland må godta at oljen i Nordsjøen først og fremst må bli til glede for EF heller enn for det enkelte land. Derfor bør EF ha rett til å bestemme hvordan oljen skal anvendes, hvor den skal ilandføres og hvem som skal få bore», sa Spaak.

Den konservative svenske avisen Dagens Nyheter skjønte

dette budskapet og kommenterte slik: «Kaldusj for Norge i London». Men de norske tilhenger-avisene ville sin vane tro ikke se sannheten i øynene. Da de ikke kunne benekte uttalelsene hevdet de at EFs energidirektør ikke talte på vegne av EF, bare på vegne av seg selv!

I midten av desember holdt den samme herr Spaak et nytt foredrag på

en ny oljekonferanse i London. Denne gang gjorde han det helt klart at han bygget sitt foredrag på EF-Kommisjonens forslag til energipolitikk for Fellesskapet. Herr Spaak talte altså på vegne av EF og han sa nøyaktig det samme som han sa

sist, bare i litt andre vendinger.

EFs interesser må gå foran når det gjelder Nordsjøoljen, sa EFs energidirektør. Den nasjonale fortrinnsretten må avskaffes. Det er regjeringens plikt å fjerne alle lovregler som gir fordeler for lan-

dets egne selskaper og det må ikke legges noen restriksjoner på utenlandske selskaper når det gjelder etablering, sa Spaak.

Denne gang hadde tilhengerpressen i Norge det vanskeligere med å bortforklare EFs hensikter. Men Norges største avis, Aftenposten, hvis motto er å gi solid bakgrunn for egne meninger, fant likevel en råd: den trykkte foredraget under denne intetsigende tittel: «Øket oljleting i Nordsjøen må

Postgironummer 208669

HÅNDSLAG TIL FOLKEBEVEGELSEN

AKSJON 400 000

Forsvar seieren ved folkeavstemningen

---

kr. 10,-

Betalt: .....

Dette er beviset for at du har betalt ditt bidrag til Folkebevegelsens videre drift.

Vi berget oljen vår

Vern om våre ideer

At Folkebevegelsen fortsetter arbeidet etter folkeavstemningen har forårsaket mange vondord fra EF-tilhengerne. Det har til og med vært snakket om løftebrudd.

Det organisatoriske grunnlag for Folkebevegelsens fortsatte virksomhet finner man i et vedtak fra Folkebevegelsens Råd som var samlet den 21. november. Det heter i vedtaket:

«Rådet finner det ikke forsvarlig å innstille Folkebevegelsens virksomhet. Informasjonene om markedssaken gjennom presse, radio og TV går fortsatt overveiende i medlemskapsfavor. Mer alvorlig er imidlertid utsagn fra ledende politiske kretser både hjemme og ute om at målet fortsatt er fullt medlemskap for Norge.

I Stortinget foreligger forslag til endring i Grunnlovens § 93

Det er tilhengerne selv som har gjort dette arbeidet nødvendig. I denne situasjonen er det helt i tråd med tidligere vedtak at Folkebevegelsen fortsetter. Vi minner bare om

for å lette innmelding i stortingsperioden etter 1973.

Europabevegelsen søkes om-dannet til en bredere organisasjon for EF-medlemskap.

Det er også fare for at det fra enkelte deler av næringslivet vil bli foretatt disposisjoner som skal ta sikte på å gi inntrykk av at medlemskap i EF er nødvendig.

Under disse omstendigheter finner Rådet det riktig å opprettholde et visst apparat i Folkebevegelsen med sikte på fortsatt informasjon og en aktivtetsberedskap som kan møte ut-

uttalelsen fra landsmøtet i 1971 der det heter at «Folkebevegelsen vil fortsette sitt arbeid inntil det er endelig klart at forsøket på å få Norge inn i EEC er slått tilbake».

fordrende og uforutsette begivenheter.

Rådet understreker at Folkebevegelsen ikke ønsker å utøve aktivitet med mindre dette framstår som nødvendig for vern av de idéer som Folkebevegelsen har kjempet for. Rådet presiserer at det vil bestå en klar sammenheng mellom det tilhengerne av medlemskap foretar seg, og det aktivitetsomfang Folkebevegelsen vil opprettholde.

På disse premisser vil Folkebevegelsens organer derfor bestå inntil videre og Folkebevegelsens råd og styre vil ta ansvaret for å følge den videre utvikling.»

Feilregning

26. september med norsk nei til EF-samarbeid, var en skuffelsens dag. Resultatet bekreftet at jeg hadde gjort den største feilregning i mitt liv.

Det var Haakon Lie som på denne måte tolket folkeavstemningen om EF på et møte i Ålesund.

Om Europabevegelsen fortalte Haakon Lie at det nye organisasjonsmønsteret med fylkesutvalg og lokale utvalg er en naturlig fortsettelse av «Ja til EF». Bevegelsen skal være en organisasjon som står klar når det trengs. Det som skjedde 26 september er nemlig intet punktum for tanken om Norge som medlem av Fellesskapet, sa Haakon Lie.

Mer boble enn boom

I den britiske EEC-debatten ble det i tillegg til mer eller mindre holdbare økonomiske beregninger operert med den effekt som medlemskapet i seg selv ville få for Storbritannias økonomi. Hva denne mystiske kraften skulle bestå i ble aldri presisert, men den skulle iallfall ha en fantastisk vitaliserende virkning på den noe skrantende britiske økonomi. Nå er medlemskapsbeslutningen trumfet igjennom på tross av folkets ønsker, og

Storbritannia står foran sin inntreden i det såkalte Fellesskapet. Hvordan er så den økonomiske situasjonen?

«En hadde håpet, skriver Arbeiderbladets korrespondent i London, at nettopp EF-medlemskapet skulle åpnet slusene for nye investeringer, ny produksjon og større konkurransedyktighet. Nå forteller derimot ekspertene at den vekst som politikerne hevdet var i gang, er mer av en boble enn en boom.»

hjelper det om Nei-folket vant folkeavstemningen når vi vinner nasjonene!

Folkerørsla og nominasjonane

Folkerørsla vil halde seg orientert om nominasjonane i dei ulike partia og vil seinare gjere kjent kva for kandidatane som er EF-motstandarar. Det er Folkerørsla i Aust-Agder som har vedteke dette. Ved folkeavstemninga stemte 54,9 prosent i Aust-Agder mot EF-medlemskap, men de nåværende stortingsrepresentantane fra fylket ga alle uttrykk for at dei ynskte medlemskap. Vi ventar at det klare nei-flertallet vert teke omsyn til ved oppsetjing av lister, heiter det i vedtaket.

Også fra andre deler av landet kommer det meldinger om at Folkebevegelsen holder sitt apparat i beredskap. Fylkestyret i Troms minner om at tilhengerne fortsatt arbeider for medlemskap og at informasjonene om markedssaken i presse, radio og TV fortsatt overveiende går i medlemskapsfavor. I Troms vil man derfor opprettholde et beredskap slik at man kan møte utfordrende og uforutsette begivenheter.

Fra andre fylker er det kommet vedtak og uttalelser som går i samme lei.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonskomité: Torstein Eckhoff, Trond Hegna, Ove Larsen og Ivar Sekne.

Derfor kommer vi igjen

Månedene som har gått siden folkeavstemningen har til overmål vist at medlemskapstilhengerne ikke vil avfinne seg med nederlaget. Det er munnsvar når de hevder at de aksepterer avstemningsresultatet.

I ord og gjerning arbeider de intenst for å undergrave avgjørelsen og for å vri utviklingen i en retning som kan føre til medlemskap på litt lengere sikt. De ulike gruppingene som gikk inn for medlemskap arbeider utrettelig hver på sin kant, og itillegg blir det sentralt lagt opp og forfulgt langsiktige planer med sikte på å snu opinionen. Re organiseringen av Europabevegelsen, overbyggingen med et nytt pro-EEC parti, gallupundersøkelsene og mye annet er klare eksempler på dette. Tilhengerpressen — og det er nå som før avstemningen den overveiende del av landets aviser — yter sitt daglige bidrag til den monomane agitasjon. Faktisk er den mer enrettet enn den var før 25. september. Knappt én arbeidsplass kommer i vanskeligheter, ikke én innskrenkning varsles, ikke én oppsigelse skjer uten at det grunnis med vårt ei til EEC. Selv når det gjelder bransjer som har hatt problemer i årevis, selv når det gjelder bedrifter som har vært udyktig ledet, selv når det gjelder vansker som følge av tvilsomme kapitaltransaksjoner blir misærene fremstilt som følge av vårt manglende medlemskap. Agitasjonen er så fjern fra virkeligheten at vi må tro de fleste gjennomskuer den, men den viser samtidig at medlemskapspropagandistene er så uansvarlige at de ikke bør operere ukontrollert. Derfor kommer EEC-nytt nå igjen.

***

Ikke minst de daglige skriverier omkring forhandlingene om handelsavtalen avslører Ja-pressens uansvarlige holdning. De norske forhandleres muligheter reduseres i absurdum og vanskelighetene de vil møte blir forstøret med dårlig skjult skadefryd. Ingen er flinkere enn den norske presse til å fortelle Kommissjonen i Brussel hvilke argumenter den bør møte de norske forhandlere med. Det skjer så direkte at internasjonalt kjente kommentatorer uten omsvøp skriver at de norske medlemskapstilhengerne åpenbart ikke er interessert i noen god handelsavtale for Norge, da dette ville gi dem dårligere kort på hånden i den videre kamp for medlemskap. Derfor har de plassert seg på Kommissjonens side av bordet under forhandlingene. Det også er en grunn for at vi kommer igjen.

***

Kampen mot norsk medlemskap i EEC går videre og det kommende stortingsvalg er en viktig etappe på denne veien. Kontakten mellom medlemskapsmotstanderne må opprettholdes og forsterkes for å få maksimal innflytelse på utfallet av nominasjonsprosessen og selve valget. Det gjelder å skape en garanti mot en fremtidig innmeldelse i EEC ved at et tilstrekkelig antall motstandere blir å finne på Stortinget etter valget i høst. Vi kommer igjen for også å bidra til det.

Flest mulig motstandere på det neste Storting

Den nåværende regjering har ikke noe som helst mandat til å innlede forhandlinger om ordninger som inneholder noe som kan tenkes å åpne for norsk medlemskap i EF. Vi må ikke komme i den situasjon at man om noen år kan si at det bare var en formsak hvorvidt man står innenfor eller utenfor EF.

Hvis noen forsøker å neglisjere folkeviljen allerede i neste stortingsperiode, vil det være en fordel at vi fikk flest mulig

motstandere inn på tinget. EF-saken har jo vist at Stortinget var i fullstendig utakt med folkeviljen. Før folkeavstemningen sa jeg at hvis politikerne var i takt med folkeviljen, ville det ikke vært en eneste regjering som hadde våget å kaste fram tanken om et EF-medlemskap. Jeg vil jo håpe at det norske Storting i en så viktig sak vil få en sammensetning som stemmer overens med folkeviljen, sier Per Borten til bladet Friheten.

Vi må fortsatt være på vakt

Nødvendig å følge nøye med fremover, sier Torstein Eckhoff

Tilhengerne av medlemskap omtaler arbeidet for en handelsavtale med EF på en måte som er egnet til å forvirre. En handelsavtale vil bli dårlig, rent økonomisk, heter det, samtidig som den ikke vil gi oss større fordeler enn medlemskap når det gjelder styringsrett. I dette intervjuet klarlegger professor Torstein Eckhoff forskjellen mellom medlemskap og en handelsavtale og forklarer en del av de tekniske uttrykk og begreper som går igjen i debatten. Han tar også for seg utviklingsklausulen, et begrep som nok vil komme til å stå sentralt i ordskiiftet framover.

— Noen kaller den avtale som Norge forhandler med EF om, for en «handelsavtale». Andre kaller den «frihandelsavtale». Hvilket av disse uttrykk er det korrekte?

— Begge uttrykk er like riktige. Alle avtaler med fremmede stater som angår handel, kan kalles handelsavtaler. Norge har i tidens løp inngått en mengde slike avtaler med forskjellige land. Med en frihandelsavtale menes en handelsavtale som har bestemmelser om «frihandel», dvs. at visse varer skal kunne innføres og utføres tollfritt mellom de land som er med på avtalen. Et eksempel er EFTA-avtalen som er inngått mellom de nordiske land, England, Østerrike, Sveits og Portugal.

GJELDER EFTA-AVTALEN FREMDELES

— Ja. Riktig nok er Danmark og England gått ut av EFTA fordi de er blitt medlemmer av EF. Men mellom de andre land fortsetter EFTA-samarbeidet som før. Det som nå skjer, er at frihandelsområdet utvides ved at de enkelte EFTA-land inngår avtaler om frihandel med EF. Det er en slik avtale Norge forhandler om.

— Er det store forskjeller mellom EFTA-avtalen og handelsavtalene med EF?

— Nei, hovedinnholdet er det samme, nemlig at toll på industrivarer gradvis skal falle bort. Dessuten inneholder alle de nevnte avtalene forbud mot visse handelshindringer som f.eks. eksport- og importrestriksjoner, og mot private og offentlige tiltak som kan «forvri» konkurransen. De har også visse andre bestemmelser som anses som nødvendige tilbehør til

avtalen om frihandel, bl.a. «opprinnelsesregler» og «sikkerhetsklausuler». Men selv om hovedmønsteret er det samme, er de enkelte bestemmelser utformet litt annerledes i EF's handelsavtale enn de er i EFTA-avtalen.

— Hva er forskjellen på medlemskap i EF og en slik handelsavtale som det nå er tale om å inngå?

— Forskjellen består først og fremst i at vi bevarer langt mer av vår selvstendighet ved at vi får en handelsavtale enn om vi skulle ha blitt medlem. Kommisjonen og Ministerrådet i Brussel får ingen bestemmelsesrett over oss. Vi kan utforme jordbrukspolitikken, industripolitikken og den alminnelige økonomiske politikk som vi selv vil. Vi blir ikke med på ordningen med fri kapitalbevegelse, fri arbeidskraftsbevegelse og lik etableringsrett. Og vi kommer ikke med i noen økonomisk og monetær union og heller ikke i noen politisk union.

— Og hva er så likheten?

— Det er den likhet at toll på industrivarer gradvis blir mindre og om noen år faller helt bort. Dette gjelder både for varer som vi utfører til EF-land, og for varer som vi innfører derfra. En handelsavtale vil derfor langt på vei gi norsk eksportindustri de samme fordeler som medlemskap. På den annen side vil norsk hjemmeindustri i begge tilfelle bli utsatt for økt konkurranse utenfra.

— Men eksportnæringene vil ikke helt ut få de samme fordeler ved en handelsavtale som om vi var blitt medlem?

— Nei. I overgangstiden blir det en viss forskjell. Hovedregelen er riktignok i begge tilfelle at all toll på industrivarer skal falle bort i løpet av 4½ år. Men

i de handelsavtaler EF hittil har inngått, er avviklingstiden noe lengre for visse varer, bl.a. aluminium, ferrolegeringer og papir.

— Har dette stor betydning for oss?

— Det dreier seg om varer som utgjør en stor del (ca. 40 prosent) av vår eksport til EF. Men hvis vi får en like gunstig avtale som Sverige har fått, betyr det likevel ikke så meget at det gjøres unntak for dem. Etter den svenske avtalen er avviklingstiden henholdsvis 7 og 11 år for de nevnte varene. Det blir altså bare i noen få år at det må betales litt mer toll enn om vi var blitt medlem. I Folkebevegelsens Motmelding ble forskjellen i tollbelastning beregnet til gjennomsnittlig 50 millioner kr. pr. år i 10 år. Det ble da regnet med en noe lengre avviklingstid for unntaksvarerne enn den svenske har oppnådd. Dette er et lite beløp om en f.eks. sammenligner det med hva industrien betaler i skatter og avgifter — som om det skulle vise seg ønskelig, kan reduseres. Ulempene ved at tollnedtrappingen på enkelte varer går litt langsommere, vil etter mitt skjønn mer enn oppveies av at vi bevarer rådigheten over vår alminnelige økonomiske politikk.

— Hva med fisk?

— Fisk og fiskeprodukter omfattes ikke av de handelsavtaler som de andre EFTA-land har inngått med EF. Bare for Islands vedkommende er det gjort unntak. Men for Island spiller jo fiskeeksporten enda langt større rolle, forholdsmessig sett, enn for Norge. Det vil være en fordel for oss om vi kan oppnå hel eller delvis tollfrihet for salg av fisk til EF. Men det er tvilsomt om EF vil gå med på det. Og fordelene er ikke så betydelige at vi for å oppnå det bør fraskrive oss retten til i fremtiden å utvide den norske fiskerisjonen.

— Fra enkelte hold har det vært ivret for at vi bør få med en utviklingsklausul i avtalen, mens andre har tatt sterkt avstand fra dette. Hva er din mening om spørsmålet?

— Hvis man med «utviklingsklausul» mener en slik bestemmelse som de har i den svenske avtalen, synes jeg det er likegyldig om vi får det eller ikke. Det som står der er bare at Sverige og EF — om de blir enige om det — i fremtiden kan ta opp forhandlinger om andre spørsmål enn dem som omfattes av avtalen. At det på et senere tidspunkt blir tatt opp forhandlinger om nye spørsmål er jo en mulighet som står åpen enten man har noen klausul om det eller ikke.

Vi som er imot medlemskap må naturligvis følge nøye med i hva som skjer i forholdet mellom EF og Norge i fremtiden. Vi må være på vakt mot at våre myndigheter gradvis bringer oss inn i et slikt økonomisk avhengighetsforhold til EF at vi til slutt føler oss tvunget til å gå inn som medlem. Et slikt vakthold er nødvendig selv om vi ikke får noen «utviklingsklausul». Og jeg tror hverken faren for at vi gradvis skal bli oppslukt, eller vanskelighetene med å følge med i hva som skjer, blir nevneverdig større fordi om vi får inn i avtalen en slik intetsigende klausul som den svenske har fått.

Grunnloven og tingmennene

«Europa-bevegelsens mål i strid med vår konstitusjon»

Så lenge EF-tilhengene fortsetter sitt arbeid for medlemskap, innenfor og utenfor Stortinget, har motstanderne av medlemskap ikke bare rett, men også plikt, til å fortsette kampen. Avi-

sen Dagen har i en lederartikkel på en utmerket måte vist hvilken situasjon vi er oppe i. Lederen peker på forhold som er så alvorlige at de burde bli gjenstand for undersøkelser.

«All den stund folket i valg har avgjort at Norge skal forhandle om en handelsavtale med EF, burde Folkebevegelsen og Europa-bevegelsen avstå fra videre EF-kamp» sa statsminister Lars Korvald på sin siste pressekonferanse. Han kunne også HA SAGT: «All den stund folket i tre stortingsvalg fikk høre at EF-saken ikke var aktuelt valg-tema, har Stortinget nå en sammensetning som er i strid med folkeviljen i den saken». Det kan vel ikke være ønskelig eller sunn politikk å forlenge den skjevheten?

Hvis man også denne gangen vil gjennomføre et «EEC-fritt» stortingsvalg må det skje på helt åpne og redelige premisser. Det vil si at samtlige partier må forplikte seg til å la folkeavstemningens resultat stå urørt i neste stortingsperiode. På grunnlag av slike parti-programmer, vil ingen være interesserte i å nominere etter ja- og neiholdninger.

Men hvis et eller flere partier sier at de vil arbeide for medlemskap i kommende valgperiode, og andre partier nøyter seg med å si at spørsmålet «ikke er aktuelt», da får man pent finne seg i at utenom-parlamentariske grupper kjemper for sitt syn.

Man kan mislike tanken på en ny strid om det gamle spørsmålet. Men man kan ikke trolle vekk en realitet ved å erklære uvilje til venstre og høyre.

Kampen for medlemskap er signalisert. Da kan og bør man ikke fortelle velgerne at det ikke er noe å bry seg om. Gå til urnene som om hverken Seip eller Willoch eksisterte.

Både Folkebevegelsen og Europabevegelsen er utenomparlamentariske organisasjoner. Korvald ser altså med ublide øyne på dem begge. Det er han nok ikke alene om, skulle vi tro. Skjønt Europabevegelsen må jo ha adskillig godvilje hos mange politikere.

Men det kunne nå være grunn til å se — ikke med ublide øyne, men med konstitusjonelle briller — på den fæmten for «utenomparlamentarisk» virksomhet som Europa-bevegelsen driver. Den har jo f.eks. en gruppe av stortingsmenn som i sin tid tallet 120 personer. Det er heller sjelden at utenomparlamentariske grupper kan skille med så meget parlament.

Men ikke bare det. Denne utenomparlamentariske parlamentariker-gruppe arbeider for å virkeliggjøre et «Europas Forente Stater» (der Norge skal være med). Dette er imot vår konstitusjon. Ja, det er imot vår konstitusjons ånd. Og denne kan ifølge paragraf 112 ikke forandres.

Men kan det være i sin orden at en parlamentariker-gruppe organiserer seg utenom-parlamentarisk for å forandre grunnlovens ånd?

— Dette burde man undersøke.

Morgenbladet vil ha ny kamp

I en leder med tittelen «EF og stortingsvalget» filosoferer Høyre-avisen Morgenbladet, Oslo, over folkeavstemningen og mulighetene for å få Norge inn i EF trass i denne.

Vi er ikke stillet overfor noen statisk situasjon, skriver avisen og hevder at oppgaven nå må være å skape et grunnlag for medlemskap i det norske folk.

«De enkeltstående tillopp til motløshet som spores straks etter avstemningsresultatet er nu åpenbart overvunnet. EF-tilhengene innen alle leire synes rede til å gå på med krum hals igjen — utstyrt med argumenter som blir stadig sterkere etter som tiden går.»

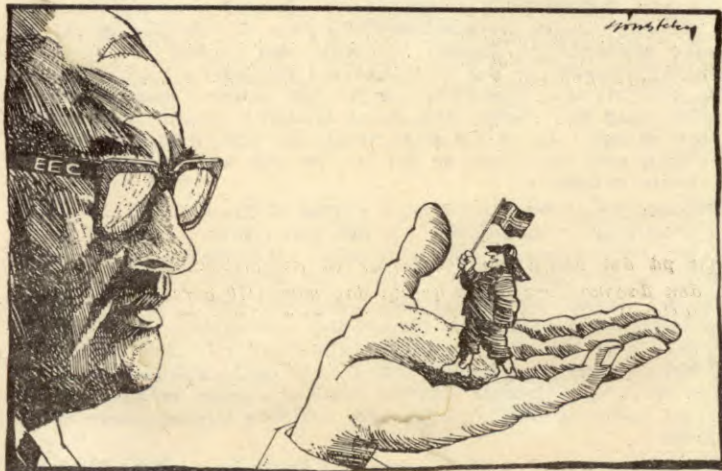
Og til høsten er det stortingsvalg, skriver Morgenbladet og peker på en annen måte å få folkets tilslutning til medlemskap på enn ved folkeavstemning. Det kan gjøres ved å programfeste saken foran stortingsvalget, skriver Morgenbladet og gir dette gode råd videre til Arbeiderpartiet:

«Etter vår oppfatning bør dette være klart: Hvis Arbeiderpartiet virkelig har ment så meget med sitt Europa-engasjement som man hittil har hatt inntrykk av, kan ikke taktiske hensyn av frykt for å miste et par mandater, avholde partiet fra å ta konsekvensen av sitt engasjement neste høst.»

Studieopplegg

Folkebevegelsen har fått utarbeidet et studieopplegg om handelsavtalen. Opplegget er basert på fem studiekvelder omkring disse emnene: innføring om ulike tilknytningsformer, handelsavtalens innhold, prinsipielle synspunkter på økonomisk/politisk integrasjon, vurdering av handelsavtalen og handelsavtalen vurdert ut fra ulike politiske synspunkter. Opplegget er laget av Ole Jørgen Mørkved som også var sekretær for Folkebevegelsens Motmelding.

Interesserte kan få de nødvendige skjemaer og studiematerialet ved å skrive til Norges Mållag, Karl Johansgt. 13, Oslo 1.

Denne tegningen fant vi i billedbladet NA — et av våre mest fanatiske medlemskapsorganer. Så små finner noen grunn til å gjøre seg — overfor motparten i alvorlige forhandlinger. Det er de samme folkene som sier at de helhjertet støtter opp om regjeringens arbeid for en god handelsavtale.

Industrien skylder på VELGERNE

Nedleggelse og innskrenkninger utnyttet kynisk i EF-debatten

Oppsigelser og bedriftsnedleggelse har gjort høsten mørkere enn vanlig her i landet. De siste månedene har en rekke virksomheter måttet innstille eller innskrenke, andre har varslet om store vansker.

Avisene har vært uvanlig ivrige etter å omtale disse triste meldingene og gi en forklaring på dem. Det er den usikre markedssituasjonen, heter det i tilhengerpressen.

«Vårt EF-NEI forsterket problemene», sier en av direktørene i Industriforbundet. Industrielle vanskeligheter som har et vell av årsaker utnyttet kynisk i EF-debatten.

Tidligere stortingsmann Torbjørn Berntsen, som er sekretær i Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, svarer kontant på spørsmålet om utfallet av folkeavstemningen har skylden for vanskelighetene.

— Vi har undersøkt den siden av saken. Slike påstander er bare vrøvl, sier han.

— En høyst urimelig begrunnelse, sier tidligere statssekretær Dag Tresselt om vanskene i aluminiumsindustrien.

Påstanden om at vårt manglende medlemskap i EF har skylden for miseren er mest fantastisk når det gjelder skipsbyggingsindustrien. Mechaniske verksteder møter jo

notorisk ikke tollbelastninger på sine produkter ved eksport til EF-land. For skipsbyggerne er forholdet tvertimot at bedriftene ved EF-medlemskap ville vært nødt til å betale høyere priser på

sin import av stål. Deres omkostninger ville altså økt, og økte omkostninger er som kjent konkurransehennende.

For en del av aluminiumsindustrien er vanskelighetene heller ikke av ny dato.

Enkelte av bedriftene er gammeldage og har i lang tid vært forsomt av sine utenlandske eiere. I en verden med overproduksjon av aluminium ville de vært ille ut, uansett utfallet den 25. september. Men det passer naturligvis bra å legge skylden på velgerne. Vi bør nå snart bli spart for disse lettbente forklaringer som går ut på å gjøre det norske folk ansvarlig for enhver bedrifts vanskeligheter.

Trygg arbeidsplassen

Folkebevegelsens faglige utvalg vil vaksomt følge utviklingen

Etter grundige drøftinger har Folkebevegelsens faglige Utvalg sammenfattet de erfaringer en kan trekke etter folkeavstemningen. I en erklæring fra utvalget heter det bl. a.:

De faglig-politiske landskonferansene i januar og september 1972 slo fast de fagorganisertes vilje til gjennom sin stemme å beskytte grunnleggende verdier i norsk fagbevegelse som i samarbeid med andre demokratiske krefter i vårt land ville verne om vårt lands sjølråderett som basis for videre demokratiske framstøt.

Det faglig-politiske Manifestet som vårt arbeid har bygget på, samlet på tvers av politiske skillelinjer alle positive krefter i arbeiderbevegelsen på et felles idégrunnlag i denne kampen.

TRYGG ARBEIDSPLASSENE

Arbeidsfolk i vårt land betraktet storkapitalens framstøt for å få landet inn i EF som en trusel mot trygging av arbeidsplassen. De vil fortsatt vaksomt følge utviklingen og hindre ethvert tiltak fra kapitalistenes side som tar sikte på å trekke kapital og bedrifter som er skapt av hele folkets innsats ut av landet av hensyn til snevre spekulasjonsinteresser.

BY OG LAND — HAND I HAND

Fagbevegelsen har historisk sett hentet styrke gjennom samholdet mellom arbeidere, funksjonærer, bønder og fiskere. EF-tilhengerne har gjennom årelang agitasjon forsøkt å bryte opp dette samholdet. Samhørigheten omkring felles-

interessene mellom de fagorganiserte og bøndernes og fiskernes organisasjoner må nå kunne utvikles videre med utgangspunkt i den felles kamp vi har ført mot norsk EF-medlemskap.

DEMOKRATI I HVERDAGEN!

EF-tilhengerne forsøkte å bortforklare at EF skal utvikles til en økonomisk og politisk union. Kjensgjerningene viser noe annet. Konsentrasjonen av kapitalmakt—Libertas-politikk i vest-européisk målestokk—vil svekke arbeiderbevegelsens muligheter i kampen for utvidelse av demokratiet i bedriftslivet så vel som samfunnsmessig.

INTERNASJONALT FAGLIG SAMARBEID

EF tar sikte på å underlegge seg fagorganisasjonen og gjøre den til et redskap for storkapitalens ideologi. EF-tilhengerne i LO har ikke forstått dette og er dermed blitt talsmenn for interesser som strider mot arbeiderbevegelsens og fagorganisasjonens formål og prinsipper. Det er nødvendig å ta konsekvensen av denne tragiske feilvurdering.

Til slutt heter det i erklæringen at norsk fagbevegelse må tilstrebe et faglig internasjonalt aksjonsfellesskap mot storkapitalens multinasjonale konserner.

«På denne bakgrunn oppfordrer vi til debatt omkring disse problemene under forberedelsene av neste LO-kongress. Folkeavstemningen og arbeidsplassenes syn må bli retningsgivende for LOs framtidige politikk», heter det i erklæringen fra Folkebevegelsens faglige utvalg.

Slik fremstiller tegneren i den finske avisen «Helsingin Sanomat» EFs forsøk på å få Norge med som medlem.

Sicco Mansholt om EF:

Manglende demokrati Konsernene bestemmer

Sicco Mansholt, som var president i EF-kommisjonen fram til årsskiftet, har latt seg intervjuet av nyhetsmagasinet Newsweek. Det er interessant lesning for en EF-motstander.

På spørsmål om hvordan EF vil kvitte seg med «sitt umenneskelige ansikt», som en eller annen i Norge karakteriserte det, svarer Mansholt:

«Dette er et meget viktig problem. Norge stemte mot oss fordi vi ikke har henvendt oss til folk som borgere. Vi har stelt med problemene i et elfbenstårn og særlig de unge er klar over dette og den mangel på demokrati som hersker på européisk nivå.»

Også til andre presseorganer har Mansholt uttalt seg på liknende kritisk vis om det EF han har vært med å bygge opp og som han så innerlig anbefalte Norge å bli medlem av. Den norske folkeavstemningen ser i det hele tatt ut til å ha vært litt av en vekker for ham.

I det franske bladet L'Expansion innrømmer han at EF har bidratt til å bygge et Europa som er grunnleggende kapitalistisk, ja som er blitt en stor kapitalistisk suksess. — Jeg er en kollaboratør. Jeg samarbeider med kapitalismen som jeg ikke liker, sier han. Også i dette intervjuet kommer han med krass kritikk mot de demokratiske funksjoner i EF. De eneste sanne beslutningssentra i Europa ligger hos sjefene i de store konsernene og deres staber, sier Mansholt.

Verken Kommisjonen eller regjeringene kontrollerer det kapitalistiske Europa. De regjerende i nasjonalstatene står nå med lua i handa foran konsernherrer og multinasjonale selskaper, som bare har én målsetting, nemlig å skape profitt. Og det har de rett til å gjøre. Men vi må justere samfunnet slik at de som har profitt som sin drivkraft ikke slipper unna kontroll fra myndighetene, framholder Mansholt.

Danmark betaler prisen

Den norske tilhengerpressen har ikke vist særlig stor interesse for utviklingen i Danmark etter folkeavstemningen 2. oktober. Dette har sine gode grunner.

Danmark har allerede fått merke hva medlemskap betyr i praksis. I en stor lederartikkel i den ansette danske avis «Information» 29. november under overskriften «EF's pris» slås det fast at det nye danske statsbudsjett allerede har slukt den gevinst EF skulle gi. Bemerkelsesverdig er det at kritikken i forbindelse med «gevinsten som forsvant» ikke minst kommer fra folk innenfor dansk landbruk. I motsetning til i Norge gikk dansk landbruk inn for medlemskap. Man nærmer seg så det punkt hvor det ikke lenger er tale om «gevinst», men om «pris», og det selv for den næring som skulle få de største fordeler.

Bortsett fra at det vesentlige av støtten til dansk jordbruk er bortfalt uten tilsvarende fordeler har det, for å sitere avisen, «kommet som et sjokk at britene ikke uten videre vil akseptere en stor dansk gevinst på det bacon som vi selger til Storbritannia».

Da den danske børs åpnet første dag som «EF-børs» over nyttår steg riktignok aksjekursene betraktelig, men dette er ikke uttrykk for noen øket tillit til dansk næringsliv i seg selv. Den skulle i så fall gitt seg utslag på børsen allerede etter folkeavstemningen 2. oktober. Stigningen henger sammen med at danske verdipapirer fra og med nyttår er blitt gjenstand for utvidede internasjonale spekulasjoner.

Det kan være vel verd å merke seg hvorledes «Information» avsluttet sin leder 29. november: «Forelopig kan vi konstatere at de eneste som har utsikt til en sikker EF-gevinst er aksjonærene; særlig de som har aksjer i de store danske selskaper. Det vil si de selskaper som her hjemme ligner multinasjonale foretagender. Håndverksrådet, som representerer de små foretagender, har bebudet økt dødelighet etter EF-dagen.»

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515, Sentrum — Oslo 1 - Postgironummerr 208669

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06.

Trykt i A/S Dagbladet, Oslo.